

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Locutio Dei Ad Cor Religiosi

Pawłowski, Daniel

Leodii, 1701

A Meridie, Hora Considerationis. De frequenti exercitio fidei divinæ.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59541](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59541)

H O R A
CONSIDERATIONIS,
Tempore pomeridiano,
Diei septimæ.

*De frequenti exercitio Fidei
Divina.*

OMnibus quidem Christianis incumbit exercere fidem, tam per actus elicitos, quàm imperatos; potissimum tamen Religiosis propter sequentes rationes.

Primò: Quia vita Religiosa, & omnis Religiositas ex vera fide nascitur, & in ea fundatur: quando enim Deus vocat aliquem ad Religionem, dicit illi interiùs, quod olim dixit Abrahamo. *Gen. 12. Egredere de terra tua & de cognatione tua, & de domo Patris tui, & vade in terram, quam monstrabo tibi;* Audit hoc is, qui vocatur; credit Deo, sicut Abraham, & fit Religiosus. Interdum etiam adhibet signa seu motiva credibilitatis Deus, dum vocat ad Religionem: Sic Patri Martino Olavio, dum in Sacrificio Missæ Sacram Hostiam re-

neret, articulata voce dixit Christus :
*In Societate vivendum & moriendum tibi est,
 pareas tu potius mihi, quam ego tibi :* Quâ
 ille voce auditâ ad præsentiam Sacræ
 Hostiæ, & ipse Hostia Deo statim fa-
 ctus est, ut refertur i. p. Hist. Societ.
lib. 12. num. 5. Vocatio ergo ad Reli-
 gionem est locutio Dei, & revelatio
 statûs ad salutem ordinati, obedire au-
 tem vocanti Deo, est quædam fides
 seu assensus obscurus, præstitus Deo
 loquenti.

Secundò : Quia vita Religiosa, &
 omnis Religiositas in suo vigore, robo-
 re & fervore per veram fidem conser-
 vatur; quia iisdem principiis & adju-
 mentis res conservantur, quibus inci-
 piunt primò esse: cùm igitur vita Reli-
 giosa incipiat ex fide, ut proximè dixi,
 etiam per fidem conservatur. Et certè
 sicut homines sæculares, ita & Reli-
 giosi destruuntur defectu actualis fidei
 de præsentia Dei, ideoque S. P. N. (ut
 habetur in vita ipsius à P. Ribad. con-
 scripta *lib. 5. c. 1.*) optabat omnibus no-
 stris id familiare esse, ut Deum in om-
 nibus rebus præsentem cernerent, &
 universas res, atque singulas in Deum
 referrent, neque minorem devotionis
 spiritum sentirent in actione, quàm in
 ipsa Meditatione. Ita aquila nostra, ad
 intuitum præsentis Solis justitiæ, pro-
 vocabat pullos suos.

Tertiò : Quia quicumque in Religione non perseverat culpabiliter , ille in vera fide deficit. Non dico , quòd sit hæreticus , vel amittat fidem , vel deficiat à fide , sed quòd deficiat in fide : quia si fides vera est conservativa vitæ Religiosæ , ut dictum est , dum deficitur à vita Religiosa , non per aliud deficitur nisi per depositionem conservativi vitæ Religiosæ , quod conservativum est fides vera. Deinde , qui culpabiliter non perseverat in Religione , *est* vult tamen salvus esse , is vel non credit , dixisse Christum , aut saltem fidem actualem de hoc non habet , quòd dixerat Christus : *Nemo mittens manum ad aratrum , & respiciens retrò , aptus est regno Dei* : Vel si credit dixisse , ipso suo facto contrario mendacem facit Christum.

Quartò : Quia vita Religiosa , præsertim in Societate J E S U , est virtualiter continua fidei professio , & virtuale exercitium ejus : qua enim intentione primi nostri Patres in Societatem hanc coaluerunt , nisi ut essent Vicario Christi semper ad manum , quocumque eos mitteret , seu ad hæreticos , seu ad Ethnicos convertendos ? Quid aliud item finis Societatis continet , nisi curam salutis propriæ , & proximorum ? quæ est autem salus seu vita æterna , *nisi ut cognoscant te Deum , & quem misisti*

JESUM? Quid denique omnes Societatis occupationes spectant, nisi vel præparamenta ad fidei propagationem, vel ipsam fidei propagationem? Ex his ergo patet, quantis titulis competat Religiosis exercitium fidei divinæ. Jam quod attinet ad praxes, hæc possunt esse.

1. Obfirmare animum in fide vera, ita ut diabolus desperet de tentando Religioso in materia fidei: obfirmatur autem per protestationem resolutam, vivendi & moriendi in fide hac, quotiescunque datur occasio recitandi aliquod symbolum fidei, sive Apostolicum, sive Concilii Nicæni, sive S. Athanasii.

2. Desiderare & emendicare à Deo gratiam, quamplurima patiendi, sanguinemque fundendi & moriendi pro fide ejus; hæc est felicitas felicitatum, ponere vitam pro Domino JESU, qui posuit pro nobis suam; occasiones hujus desiderii & emendationis hæc possunt esse. 1. Quandocunque fidei Symbolum recitatur. 2. In Sacrificio Missæ, quandocunque osculum imprimitur altari, & inclinatur caput: tunc enim ore vel solâ mente dici potest; En Domine! cervicem pro fide tua! En sanguinem! En vitam pro honore & amore tuo! 3. Ad mensam, dum legitur Martyrologium; tunc enim potest de-

siderari fides talis, qualem habuerunt SS. Martyres; potest quoque desiderari & peti à Deo Martyrium per intercessionem horum SS. Martyrum, dicendo e. g. ô si haberem fidem talem! ô si morerer pro Christo! ô Sancti Martyres impetrate id mihi!

3. Desiderare & emendicare à Deo veram ejus notitiam & fidem per totum orbem: Tale fuit desiderium S. Patris nostri! ô Domine! si te homines nôssent! Illud quoque S. Francisci Xaverii: *Memento clementissime rerum omnium conditor Deus, animarum infidelium, hereticorum & peccatorum, quas ad imaginem & similitudinem tuam fecisti: Ecce, Domine, in opprobrium tuum his ipsis quotidie impletur infernus, &c.* Illud præterea nostri Fratris Alphonsi Rodriguez, Laïci quidem, sed magni in Spiritu Doctoris, quo offerebat se Deo ad toleranda potius in æternum omnia inferni tormenta, quam ut Indi, Mauri, Gentiles essent à vera fide extorres: quod ejus desiderium ita placuit Deo, ut in quadam ecstasi revelatum sit illi eum tam accensâ voluntate tantum promeruisse, quantum fuisset adeptus omnium hominum conversione, ut refert P. Michaël Julianus, in *vita ejus.*

4. Sacrificia, quæ ex præscripto nostræ Religionis singulis mensibus pro Indis, & Gentium conversione, simi-

liter pro partibus Septentrionalibus, & hæreticorum reductione perfolvimus, exactè peragere, atque in præparatione ita fructus distribuere, ut in Gentibus, & laborantibus circa eas Sacrificium proficit. In Sacro, cogitatio hæc identidem habeatur: *Ecce Domine JESU, in opprobrium Sanguinis tui, animabus infernus impletur!* Post Sacrum, desideria conversionis earum gentium, & Martyrii eliciantur.

5. Offerre se Superioribus, & ab iis expetere Missiones laboriosas, *O quàm pulchri sunt pedes talium Missionariorum, evangelizantium pacem, evangelizantium bona!* Perducentium parvulos, & rudissimam plebem ad Christum! Quid tota vita Christi, præsertim triennium ultimum, nisi missio fuit? non legit Christus Rhetoricas & Philosophias, non occupavit speciosas, sublimesque Scribarum, Phariseorum, Legisperitorum cathedras, sed tanquam Missionarius omnia egit, dixit, conversatus est. Per quos Regnum Christi, fidesque tam obscura dilatata est in orbe terrarum toto, nisi per Apostolos, & Apostolicos Missionarios? Amator hominum, Fili Dei, da quàm plurimos Societati nostræ, & toti Ecclesiæ tuæ Missionarios, in defatigabiles, atque tam sudoris quàm sanguinis prodigos pro te operarios; non se & sua, sed Te & animas, Sanguine

quo redemptas, sincerè & seriò quæ-
rentes. Dic huic & illi: (nôsti enim
loqui ad cor) *Ite Angeli veloces, ad gentem
cultu idolorum, defectu Pastorum,
varietate superstitionum, astutiâ hæ-
reticorum convulsam ac dilaceratam! Ite,
laborate, in sudore lachrymis & sangui-
ne ferite, ut cum æterna exultatione
metatis.*

DIEI SEPTIMÆ
MEDITATIO III.

*De signis clavorum, & Lan-
cea, in glorioso Christi
corpore relictis.*

Horum meminit S. P. N. in Medit.
7. de apparit. Christi post resurrect.
punct. 2.

ORATIO PRÆPARATORIA con-
suetæ.

PRÆLUDIUM I. Constitue te in
coenaculo, in quo Christus Dominus S.
Thomæ exhibuit fixuram, locumque
clavorum, & mittere iussit manum in
latus suum.

PRÆLUDIUM II. Pete à Chri-
sto Domino gratiam sanitatis spiritualis